

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 13 grudnia 2012 r.

Poz. 3472

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.276.2012 WOJEWODY WARMIŃSKO - MAZURSKIEGO

z dnia 5 grudnia 2012 r.

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r, nr 142, poz. 1591 z późn.zm.) **stwierdzam nieważność uchwały Nr XXXI/161/2012 Rady Gminy Jonkowo z dnia 22 października 2012 r.** w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu położonego w obrębie geodezyjnym Jonkowo z przeznaczeniem pod zabudowę mieszkaniową jednorodziną w części:

- § 4 pkt 4 od słów "o ile ustalenia szczegółowe" do końca jednostki redakcyjnej,
- § 11 ust. 1 pkt 3 w zakresie wyrazów „na warunkach podanych przez operatora”,
- § 11 ust. 1 pkt 4 w zakresie wyrazów "i mogą ulec przesunięciu w projektach technicznych",
- § 11 ust. 5 pkt 1,
- § 11 ust 5 pkt 3 w zakresie wyrazów "na warunkach podanych przez operatora sieci. Koszt eliminacji kolizji ponosi wnioskujący",
- § 11 ust 7 pkt 1 w zakresie wyrazów „zgodnie z warunkami technicznymi określonymi przez dysponenta sieci”
- § 11 ust 8,

Uzasadnienie

Uchwałą, o której mowa na wstępie Rada Gminy Jonkowo na podstawie art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012 r. poz. 647) uchwaliła miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu położonego w obrębie geodezyjnym Jonkowo z przeznaczeniem pod zabudowę mieszkaniową jednorodziną.

Zdaniem organu nadzoru, przedmiotowa uchwała, we wskazanym w sentencji zakresie, rażąco narusza prawo.

Należy wskazać, iż zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej na terenie gminy, w tym uchwalanie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, z wyjątkiem morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej oraz terenów zamkniętych, należy do zadań własnych gminy. Norma zawarta w art. 20 ust. 1 tej ustawy, wskazuje zaś radę gminy jako organ właściwy do uchwalenia planu miejscowego zagospodarowania przestrzennego. Z powyższego wynika, iż rada gminy jest organem właściwym do określania zasad kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu.

Nie istnieje przepis upoważniający do przeniesienia choćby części tej kompetencji na inny organ bądź podmiot. Rada gminy nie może także upoważniać kogokolwiek do decydowania czy określone (projektowane) rozwiązania inwestycyjne odpowiadają ustalonym przez nią w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego zasadom (podobnie stanowisko zajął Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 6 kwietnia 2011 r. sygn. II OSK 124/11). Dlatego też zapisy § 11 ust. 1 pkt 3, ust 5 pkt 1 i pkt 3, ust. 7

pkt 1 oraz ust 8 planu, zawierające postanowienia co do zaopatrzenia w energię elektryczną, sieci gazowej i sieci telekomunikacyjnej, w zakresie przyłączania odbiorców do sieci, przebudowy kolizji urządzeń z elementami uzbrojenia lub zagospodarowania terenu, rozbudowy sieci i urządzeń, przebudowy dostosowania do projektowanego zagospodarowania terenu i odsyłających do zasad i warunków ustalonych przez dysponenta sieci w tym przedmiocie należy wyeliminować z obrotu prawnego. W § 11 ust 1 pkt 4 uchwały Rada Gminy Jonkowo postanowiła, iż „wyznaczone w planie ciągi instalacji infrastruktury technicznej są orientacyjne (określają zasady uzbrojenia) i mogą ulec przesunięciu w projektach technicznych”. Wskazany zapis uchwały, zdaniem organu nadzoru, stwarza możliwość dowolnej zmiany postanowień planu odnośnie ciągów infrastruktury technicznej objętych planem bez konieczności przeprowadzenia procedury określonej w art. 17 w związku z art. 27 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Przepisy art. 17 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym normują szczegółowo tryb sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, natomiast art. 27 tej ustawy ustala zasadę, iż zmiana studium lub planu miejscowego następuje w takim trybie, w jakim są one uchwalane. Kwestionowane postanowienie Rady Gminy rażąco narusza wskazane przepisy ustawy z dnia 27 marca 2003 roku i tym samym należy wyeliminować je z obrotu prawnego. Nadto, rozstrzygnięcia zawarte w § 11 ust 5 pkt 3 uchwały co do ponoszenia kosztów związanych z przebudową kolizyjnych odcinków sieci gazowej zostały podjęte bez podstawy prawnej. Rada gminy może podejmować uchwały i rozstrzygnięcia wyłącznie w przypadkach wskazanych w ustawie. Żaden z przepisów prawa - w tym ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym - nie upoważnia Rady do rozstrzygania kto i za co powinien ponosić koszty, przy przedsięwziętych inwestycjach.

Odnosząc się natomiast do postanowień zawartych w § 4 pkt 4 planu należy stwierdzić, iż zawiera on nieuprawnioną modyfikację przepisów rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 roku w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U z 2002 r, Nr 75, poz. 690 z póź. zm.) bowiem w tych przepisach zawarta jest legalna definicja pojęcia „powierzchni terenu biologicznie czynnej”

Zgodnie z tezą zawartą w wyroku WSA we Wrocławiu z dnia 11 września 2011 roku, sygn. akt: SA/Wr 479/11 oraz wyroku NSA z dnia 14 października 1999 roku, sygn. akt II SA/Wr 1179/98 powtórzenie regulacji ustawowych lub ich modyfikacja w akcie prawa miejscowego jest niedopuszczalne, gdyż trzeba się liczyć z tym, że powtórzony przepis będzie interpretowany w kontekście uchwały, w której go powtórzono, co może prowadzić do całkowitej lub częściowej zmiany intencji prawodawcy. Wobec czego należało usunąć kwestionowany zapis planu z obrotu prawnego.

Powyższe działania organów gminy wyczerpały dyspozycję art. 28 ust 1 ww. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym zgodnie, z którym naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo wniesienia, za pośrednictwem Wojewody, skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie w terminie 30 dni od daty jego otrzymania.

Wojewoda
w/z
Jan Maścianica
Wicewojewoda